

לה האם
 לו הדג וכינוי השוש טהור
 יובלע עשרת
 לו הולמות
 לה העץ
 לה הנייר
 מ ארון המע
 מא עם האדם
 מב סגני האמר
 מג הספק
 מד כתפכרס מלמין עבר וועם
 מה נמרה מאלף לאתיה לעק
 לה בעל
 מז האם
 מז יולד' סעז ספלה ז'בימכ
 נטוב ויקם הכרוב ויוליכנו
 ניכוס הברוב שימור סעז
 קנימכנו ניקם הולק ויעבירנו
 ניכמנו אול שברוק וקנה
 ניקם סעז ויעבירנו

מה מאלא פכית מל ס'לונ'י
 ומערה הג'לתו תכית ס'
 ומסס ס'זו וממל'סג באופו
 מכסאלרו רק כ' בפכית ס'
 ומער'מן סג'כס'עד סתמל'
 באופן סכסאר א'כב'ועור
 ומער'אות סה'לתוך סה'עד
 סיהיו כה'ז'ומער'ה'א'ס'ס
 בג'לתוך סה' ומור וממלא
 הג'ומער'כס'כמעלו כסכ'
 סה'ד'וככ'ס'ה'ד'מדודיס
 מה ראוכן מוכ'עם מרה אטמו
 נמניסה וכל ולוקס ממעון
 ומכרים ראוכן כמאר עם
 אטמו וממעון סוזר ולוקס
 רכק'אטמו ומעביר'ומכיס'
 זמו'ולוקס לוי ועוכרים
 ממעון כמא'עם אטמו ולוי
 סוז'ולוקס רפל אטמו ומעביר'
 ג יעודק

תם ונ'שלם

~~ספר המצנפת~~

ל' ז' 32

ספר המצנפת

אשר חכר אב המסורדים בזמננו זה הר'
 אחרן סגול כסוד יג'ו כעיר הק'ס
 כפת תוככ' ורלו חכמים יופי
 תלצתנו וישמחו כי טוב
 זמרה כיכעם :

נדפס

פה מנטובה

תחת מחפלת מעלת אדוננו הדוכס
 בולזילמו גוכז'אגס ורה

בכית עמור יאקומו דופי'לנו

פי ועקב כמ'ר נפתלי הכוז
 זל סנאזולו

אקרא

סט המיכור הזה ספר המצנפת וזה לך
 סבותי ה' כעבוד שמעט השירי כאים מעמקי
 מקור סלכ בעיון כמרץ ולכן הם אהובים על האדט ביותר ועל
 בן יהיה לי החכור הזה כטוטפת ומנכפת אשר על ראש אהרן
 מעולפת: הסכה הכ' בעבור שכל משכיל שיש לו חשק לזאת
 המכמה בקוראו אלה הדברים היפי ינדמה לו כאלו ימוץ לבו
 מוץ כופת גופים ולזה אל תקרי: מנכפת אלא מוץ מופת: הסכה
 הג' בעבור שיש בזה השם מלות מן צפת ר"ל כי זה החיבור יבא
 מנפת הכורה הקדושה אשר היא ליסוד כיון כל העולם האבן
 הראשה והנה יש בדעתי לקצץ בו וחד מבחרי סודי הסגנונים
 אשר חבדתי בימי הנעורוים וכימי הזקוני ואחפש בהפריהנס
 והנה לדורשם ולבקשם מן המורים אשר התמכאו שם אך מה
 אעשה ורובם נפוצו בארצות נכרוותי וקפה קיבוצם בקיבוץ
 גלויות ולא אקפיד עליהם לכותבם כפי זמנם כסדרן להקדים
 בכורם ולאחר צעירם רק כאשר יודמו לי אכשר לך מהם
 כפורה כי אין מוקדם ומאוחר בתורה אך לכבוד אי כלמה
 מחברתי דה אונאי ראשונ' לאורה כי להם משפט הכורה:
 גם אכתוב בו מבחרי השירים של החכם ראב"ע ז"ל אשר הם ללב
 ה' משכיל עזרה וגם שירי שאר המשוררים החשובי ואשמח
 בהשגתם יותר מאשר שמחתי בהשגת אהובים כי לא עבר
 הרב מהומן שטרתי ולקטתי והמחאתי לידו פרחי המשובחי
 ובעוד שהייתי מתעסק בזה היו עשתוכותי נרחים ונאמרים
 לאמר היה בקושי רב ובמארח גדול באוס לידו וקל שיש מהרה
 ייחייי בכשר בשמים וכאשר פתרתי בן עתה מעללי ואשר
 יבוא לי והכני כבהל ולבי לאחור הוסג כי הם מתמעטי
 סכפרי החג וידעתי כי מכסו מהרה אתכשר אחד מהם
 נד ועל זאת שכחו אהובים כי חסדו ה' בלתי עוזבים ועל
 גמס כמלאכה הזאת אשר לא תגרע רק תמיד תתקף

באיך וכמה כחל כובע מקור חכמה: ומעתה שמעו זאת
 המלכה החדשה אשר לא קדמני בה ולדו אשה:
 אספו לי חסדי רבותי ותלמודי שכתבו כי יובין קדמוני
 המשוררים והחרוזים וראו למו כיוג ולמד מדנים כי הם זל
 בנו בתים ודעו דלתות ועשו מסגרות ומנעולים ולא עשו
 צירים להוות בס הדלתות כתלים: וידוע הוא כי כל דלת
 לפחות בשני בני יים תהיה נהטבת ועל צור עליון ותחתון
 תהיה סוכבת לכן באתי אחריהם למלאכת פועלותיהם:
 ואחדש בא זאת המלאכה השפירה הדלת תכוב על צירה
 והכה שמעו פלא מהנור הזה והדלתות הלאה ובפרט האמצעי
 מעשיו ברכ חכמה עשויות כי עליו לבדו הדלתות הימיות
 והשמאיות כולן תלויות מנד ימינו הוא כפעל וכשמאלו פועל
 וכן בשמאלו פותח וכימינו נועל והנה הניד הזה כלול הוא
 בהדרו וכתבנית הים הגדול תוארו וסוף משוכה מכל הימים
 בראשו ובסופו כי כל יום השקט לא יוכל רק תמיד משמיש רבשו
 וזעבו וכשתבוא מנד ומין לראשו לא תשמע כלל רבשו ורעשו
 רק סופו מעט מתכושע וקולו בשוא וסקר בסתר ושמיש וכתלך
 מראשו לצד צפוני תשמע כפכוף קולו וחרקות סינו וסופו אז
 בכמות כשמע לאזנים אך השוא והסקר מראה לעינים ועוד
 בסופו חידושי עינינו כי חשנה נורתו בשני פנים הנפש אשר
 אליו מנד ומיונו פוגעת תראה נורתו מרוכעת ואשר יבא
 אליו מראשו לצד שמאלו יראה כאשר בעינולו ושלוש רוחותיו
 כסתמו ומסים מראה על חוטמו והוא חד ומסוכן כבידו וברק
 חיות ופותח פיו בקרן מערבית צפונית בימין ראשו ארבע
 אצנים דומים כתכותם וכשמל סופו אינם דומים במראותם
 ועתה אדכ על הניד הסוגר כי הוא בקיץ ומורף לחם החכמו
 אורג פעולותיו הם כפלים וראשו וסופו ואמצע סופו כפעל
 עלולים וכסם סנכפל דבורו כך כפעל מושכו ומדורו והנה

יש לנו תשעה חכמים ועמם יהיה משולם כרב רועיו הכשרים
ולבין זאת החידה תכנסו באלה הכתובים הקשונים אשר הם
בדקויות מרובעים ופשוטים:

ויחי בכבוש הארץ שבו מוכחות לוחות השיר והרון • מחוכה
לארץ לנבול הקדש הקרה מקרהו הוא הנאדר בקדש שבא
למחו מפנו בשנת בזאת יבא אהרן אל ה קדש וזאת היא
השירה הראשונה אשר בארץ הקדושה מיברתי וכמחנות
מעוט שכלי אותה תארתי:

שירה חדשה מתבואת השכל מלאה ונגדשה: האומרה בכל
יום כנוכה דבה • מוכטח שהוא בן העולם הבא • כי בארבע
סבות קדושות מקודשה: ולכן קראתי שירה קדושה • הסבה
הא' כי חכרתי בתמלת בואי לארץ הקדושה והיה זה בפרט
בזאת יבא אהרן אל ה קדש • הסבה הב' כי עשיתי בומן קרוב
לוים כיסודים להתפלל בה ביום הקדוש והמורא ההוא • הסבה
הג' כי הוא מדברת מענין הנשמה הקדושה ולא מענין אחר •
סבה הד' כי היא מחוכרת מהאנתוניות היותר מקודשות והם
נתיות השמוניות ואין בה אפילו אות אחת מאותיו שרשיות
זהו למדקדקים שכב אותיות אלפא ביתא כחלקיה לב'
ה והם יא אותיות שמוניות ויא אותיות שרשיות ונתתי:

רמו וסימנים לאותיו שמוניות בכ' פנים והם שמי כ"אה לכתיב
וסימן הב שבי מאות בל"ם והמשכיל יבין ועל האותיו השרשיו
כתתי סימן כעיס כפו והוא טס פ"ר ק"ח ל"ו ע"ז • וקבלתי מפי
אבא מורי המקובל הזקן המופלג בכמות התורה מהרר לעשר
כע בן השלוסוף האלהי החסיד העליון מהרר דוד בן שר הצבא
במלמת התורה ובמלחמות בשר ודם מהרר מעס ארוך כע
כי יא אותיות השמוניות הם מורו למדת רחמים וכנגדם היו •
יא כפתורו המכורה שנס היא רומזת למדת רחמים • ויא
אותיות השרשיות מורות על מדת הדין וכנגדם היו יא סמני
הקטורת לכטל מדת הדין • ואם כן יש לתמוה איך נביה הדבר
הגדול הזה להשוות מסבון מדת הדין למדת רחמים והלא
מדת רחמים לעלם יתירה על מדת הדין • ולכו אומר לי כי אין
למוש בסדר אותיות אלפא ביתא כי אינן מולות המורות על
ענוותה • אבל בדברי הכבואו בודאי הוא שהאותיו השמוניות
מרובות על השרשיות • כי הכה כי דברות שהן עוקר כל התור
כמלאו ת"ך אותיו סימן להם כתר תורה ומהם רק קב אותיות
שרשיות והשאר כולם אותיות שמוניות • וכן מצאתי בשי"ש של
רבינו סעדיה גאון זל שחוכה כל האותיות של ספרו אוריתא
כביאים כתובים וראיתי שהאותיות השמוניות הם ככלל ה'
מאות אלף וע"ב אלף וק"ו והאותיות השרשיות רא"ב אלף ותר"כ
הרי שהשמוניות הם כמות רב ויתירים על השרשיו וכן האותיו
הכפולות אחד מיותר על השרשיות:

ובכן קראו זאת השירה המסודרת ואף כי היא בהיזו פה
מדברת • הנה היא כתבשיטו השכל ובאומנות רב עדויה
וקשונה • ובמשקלה מרובעה ופשוטה:

לא	אבי	בהלל אביא
אך שוכמתי	מוני תאבי	שבלבבי
	אם לב שמתי	

לכתוב כולו
 אם לי מלים
 או אם אהמיה
 הנני אומלל
 תתלו מהלל
 מלכי אלי
 תבנה אהלו
 תוך השכונה
 בשמים
 כי הנשמה
 שמה תהל
 היא התמימה
 שם אתלה
 אך בנשיה
 היא בוביה
 כי בתבל
 הוא לי אבל
 אם נואלתי
 יהיו מלין
 אך נשמתי
 ותהלתך
 כי בי אין את
 אך להכותך
 לא תבושי
 ולחיכליך
 לא תכאבי
 בשלחבי
 לא תכלמי

את מכתבי
 חלי תלים
 היך חלביא
 הנני שולל
 ומה תוי
 לך מלולי
 תכין נוי
 הנאמנה
 שים מושבי
 שמה הזומה
 היך כוכבי
 ככה נואמה
 כי שם ווי
 היא רומיה
 הוך משבבי
 הכל הכל
 הוא יבבי
 שאשמתי
 לי אבבי
 שובי שישי
 לאל הבי
 לשוא נתת
 את הויה בי
 לא תנשי
 את תלוי
 לא תכוי
 ובלחבי
 לא תאלמי

ובתוך ביתך
 שם תהללי
 שבה תאכלי
 שם תבני
 מימי ששון
 כי יום ויום
 אשליך מש
 וכאיש נביא
 הנה אביא

את תשלוי
 שם התכלכלי
 מן שלוי
 שם תכונ
 שם תשאבי
 לאל איום
 אי ויהבי
 נוב מלבבי
 לאל אבי

רבותינו לכרכה זכרונם הם אמרו בלשונם כריך האדם לעשות ככיתו חיוה אות וסומן להיות זכרון למורכן הכית הכאמן וכדילקיוס דבריהם גם להסוף על מאמריהם בטעתי זה האילן אשר תחת עכפיו כל משכיל ונכון יהיה לך וכזכרו אשר מימי קדם הוה לנו רבנו הטובות ועתה מחסרו ממנו בארץ תלאכות יתעורר ביותר להפיל תחנתו כמו אלרי השמים שיחורנו לגבולינו במסיכי ירושלם תוככי ולכן כל אום יקח האילן הזה וכה סימני מורכנו ידבוקנו ובקירות ביתנו יסתלנו ואתם אכשיברית קודש הטו חוץ למליכתי ושירתי תול כטל אמרתי

דע שמעלת אי על שאר ארנות הם רכיה וכדי לקצר אזכור ז' מהם שהם עיקרים וכתתי בהם סימן ו' המוכיח שכתבתה בהן אי המעלה הא' היא שמזמן שחלה הקדושה על אי לא באה הכבואה לשום נביא רק בה ולא שרתה שכינה במקו' אחר כמו שדרשו חז"ל על פסוק היה היה דבר וי' אל ומוקאל ונ' וכן פי' רש"י זל מקום לשכתך עלמים וכימנה חטה פי' חכור טהרת הכבואה: המעלה הב' שאויר הארץ הזאת הוא מחכים ומחדד לבות לומדי תורה ושומר העכוים והחסידים המוכים בה כמו שארזל אוורא דארעא דישראל מחכים וכן כתב ראב"ע

כתמלת ספר קהלת וטומנה שעורה פי' שומרת עכו"ם ומחכמה
 רוחשו התורה המעלה הב' היא שהארץ נזכרת בריאות האדם
 כמו שכתב הר"ק על הפסוק יפה נוף משוש כל הארץ וטומנה
 תאכה תמיד ארצה נזכרת בריאות המעלה ה' שבזמן
 התחייה לא יתגבלו פנמות הפגרי כחוריה וכחמילות רק ונמו
 במקומן ונקומו כזמן ההוא וטומנה גפן פי' גופות כבדיות נמות:
 המעלה ה' הוא שמתו אי' וקדומו להשעור מקכרם זמן רב
 קודם מתיכם של אל וטומנה רמון פי' רדומיה מתעוררו ובתחומם
 נקדמיה: המעלה ה' היא שאחר שהשגחת הש"ת על הארץ
 פרסית דכתיב ארץ אשר וי' אלדיך דורש אותה וכו' ולכך
 תפלת האדם היא בשמעת בה וותר מבשאר ארצות וטומנה
 סוף פי' פועת מתפללים בשמעת: המעלה ה' היא המתקנות
 העיקרי ותכלית ההנלחה האנושית והוא שבארץ הזאת קרוב
 האדם כוותר להתענוג נשמתו כג' וכוה ישמח בעורו כחיים
 מוותר וטומנה רכש פי' דודו כנשמתך שמת: ומעתה לקטו
 אליו הפירות אשר כגן השכל נמנו וכמטה אהרן פרמו:

בזאת יבא אהרן אלי קודש ברוך
 ישורר בכשרון ויזכיר המעלות:
 אשר נתן האל לארץ ישראל
 מקום בית האריאל והקרבת עולות:
 לשבעה איקליבנים חלוקים התחומים
 וצומחים עם דוממים בתוכם נכללות:
 נכול האמצעי והוא אי הרביעי
 בחיר לאל רועי כאלה הסגולות:
 אמת וזאת האדמה פאר כל עולמה
 גבוה ורמה עלי כל הנכולות:
 קדושת הנבואה ותזות גוראה

לבד היא בה באה בקולות ההמולות:
 ומחכים אירה לבכ לומדי תורה
 עדי יודעים סתרה חמורות בקלות:
 וחבריא הגופות ותחזיק הרפות
 ובה צורות יפות נערים ובתולות:
 ועצבות נקברים בחוכה נשאים
 מבלתי נגורים בעפר ומחילות:
 ומתוה קמים פני כל נרדמים
 ויחיו בנעימים בלי שום מכשולות:
 ובה רב העלילות מקבל התפלות
 ויעלו התהלות לעילת כל עליות:
 ונשמת הגברים אשר תזכה דרים
 בעת הם נוהרים במצות הצלולות:
 בנן ערן המה ינחון בנימיה
 ברב מעלה כמה יקבלו מנכולות:
 ואתם משכילים תרחמו על דלים
 ואז אל האלים אדון כל מקהלות:
 חטאיכם יסלח ואויביכם ידלח
 משיחנו יסלח ויבנה היכלות:

משוררי הזמן פערנו פיכס למלקוש זאת התהינה כי היא
 תמתק כפיכס מכל המאכל מהשמן שקורים נמינה וכתמלה
 תראו השורה הקזרה אשר לפניה קשורה שורא ובר שורא:
בני קח נא בשור זאת התהינה והאמ' לה ברב גילה תהינא:
 ועין שירים בסיד בינה טחינא דנגך הם זאת להם טחינה:
 ומהם הון ורב ממון נבי נא בשר צאן את וטעמם הוא גבינה:
 ואם שירה בתענוג מוז עדינה הלא את בלבוש חכמו עדי נא
 וכל הבא להשפט בדינה יהי טופו כבן לחמור בדינה:

החפרש אשר בינם לבניה • כספיר את והם אכני לבנה :
ואת כתי ונחשבה ברי נא • ולך משכיל הלא יכא ברנה :
וכל שירה לפניך שחי נא • והיא תחסה בצל כנפי שכינה :
וכל שירה תהי דעת בפנה • וצוף דבשך יהי תמיד בפי נא :
קחי קמח ופת בינה אפי נא • ואוכלנו בשבתי בספינה :

אלהי נשמה • בנוף מארמה •
נתתה נשמה • תהי היא זמן מה •
הדורח וברח • אלהים יצרה •
ולה הוא מורה • ברב בין וחכמה :
ראו נא חברי • ושמעו אמרי •
הלא כל יצורי • נתונים באימה :
נשמה שהורה • מאירה כאורה •
נקיה זהורה • זכרה כחמה :
נתונה ככלי • אשר הוא אוילי •
בחשא הכלילי • כפרה ארובה :
ולכן יראה • בדבקה ברעה •
היותלה כריאה • סרוכה פנימה :
אשר היא אסורה • בעת היא מסורה •
לבועה עגורה • באונה ואומה :
וכן איש מתועב • בתרהור ומחשב •
בחשבו דבר שוא • בערמה ומרמה •
ואף כי מנעל • כמעשה ופועל •
במרד ומעל • יכותת להרובה :
ועל כן תדירת • נשמה בחירה •
צריכה שמירה • בכח ועצמת •
לבלתי להכרה • ביותר לחומרא •
ואז היא בטרה • תשובכ לחומה :

אלהי בעודי • מקיים בהודי •
שמור נא כבודי • פני כל מהומח :
תמלא רצוני • וכפר עוני •
ותן לי מזוני • בלי שום כלימה :
ותאיר לבני • כנר מערבי •

ואותי ואבי • לאור תעלומח :
בסודות עמוקים • במיצות וחוקים •
ואשכיל ואחכים • בתורה קדומה :
נשמה בסופה • תהי כי זקופה •
זקוקה צרופה • כמו עש וכימה :
ועת משכונה • תעופף הגונה •
בנחת ועדנה • קחה הנעימה •
בלי איר וצער • בלי חיל וסער •
תסוכב לשער • אשר שם מוקומח :
זכאשר ברחמים • תעורר רדומים •
בנסים עצומים • תשובכ תמימה :
לגופה ודירה • אבל בתדירה •
תהי בו גבירה • וכל עוד תשממה :
וערלת לכבה • תהי נעובה •
ותבהיק בויה • כהוד אחלמה •
עונה ינוקה • וכל עוד ילוקה •
לגיל זה תזכה • אלהי נשמה :

תחכה אחרת כוללת שלה עשרה עקריו נשלם עשרה מדות :
אמרים הדורים רננים נכונים •
אשורר לנמצא ככל עת באונים •
באונים מחזק עיפים ורפים •
מיוחד לבדו בלב כל גאונים :

גֹּאֲוִים חַנּוּנִים אֲשֶׁר חוּא בְּלִי נֹף .
וּבְלַתִּי חַמּוּנֹת וְצוּרוֹת דַּפְּנִים :
דַּפְּנִים בַּשֶּׁשֶׁה קִצּוֹת מַעֲיָדִים .
אֲשֶׁר קִדְמוֹן חוּא וּמַעֲשֵׂיו הַגּוֹנִים :
הַגּוֹנִים וְשׂוֹכִים בַּמַּעֲלָה וּמִטָּה .
כַּהוּד אֲדִנּוֹתוֹ מַסְפְּרִים וְשׂוֹנִים :
וְשׂוֹנִים כְּבוֹדוֹ נִבְיֵאוֹ וּמְנוֹ .
מִקְבָּלִים נְבוֹאוֹת בַּמִּקְצֵת וּמְנִים :
וּמְנִים יִסְפּוֹן וְלֹא יִהְיֶה עוֹד .
כַּמִּטָּה אֲרוֹן כָּל נְבוֹאוֹת חַסִּינִים :
חַסִּינִים דְּבִרְיוֹ בַּחֲקֵי אֱלֹדִים .
וּכִם כָּל הַבּוֹנוֹת וְחַכְמוֹת טְמוּנִים :
טְמוּנִים לַנֶּצַח בְּלִי יִהְיוּ הֵם .
וְאֵל לֹא יִשְׁנֶה דְבָרִים יִשְׁנִים :
יִשְׁנִים וְנִם הַחֲדָשִׁים כְּאֲחֵד .
גְּלוּיִם לַפְּנִי וְאֲחֹדֵד כַּפְּנִים :
כַּפְּנִים וּמַעֲשֵׂים יִשְׁלֵם גְּבוּל אִישׁ .
וְלֹא יִהְיֶה פִתְחוֹן פֶּה לַטּוֹעֲנִים :
לַטּוֹעֲנִים וְצוּעֲקִים בְּגִלוֹת יִשְׁלַח .
אֱלֹדִים מִשִּׁחוֹ וַיִּגְאֵל מַעֲוִנִים :
מַעֲוִנִים וּמַתִּים יַחִיה אֱלֹדִים .
וַיִּרְאוּ פְלֵאוֹ אֲנָשִׁים נְבוֹנִים :
נְבוֹנִים מִהַלְלִים קְרוּשֶׁת שְׂמוֹתָיו .
וּמִדּוֹת הַמּוֹדֵת אֲשֶׁר כִּם סַפּוּנִים :
סַפּוּנִים שְׂמוֹתָיו וְרוֹבוּזִים הַיּוֹתוֹ .
לַנֶּצַח נִצְחִים עָלֵי רוּם עֲנִיבִים :
עֲנִיבִים דְּכוּכוֹ וְכַחוֹ בַּמִּטָּה .
נְנִיבֵי לְאֹהֲבָיו הֵלֵא הֵם פְּנִינִים :

פְּנִינִים דְּבִרְיוֹ וְרוֹחַמֵן עָלֵי כָל .
חַסִּדִּיּוֹ יִדְרִיּוֹ בְּצֵלוֹ צַפּוּנִים :
צַפּוּנִים חַנּוּנִיו בַּהוּד בֶּן מִדְּנִי .
וְשֵׁם הֵם חַשׁוּבִים גְּדוּלֵי קִצּוּנִים .
קִצּוּנִים דְּעוֹ כִּי כֹאף כֹּארִיךְ חוּא .
וְלֹכֵן שָׂאוֹ לוֹ בַקּוֹלְכֶם רִנָּים :
רִנָּים תְּנוּ לוֹ עָלֵי רֹב חַסִּדִּי .
בִּיעַן מְנַזֵּן פְּנֵי כָל שְׂאוּנִים :
שְׂאוּנִים בְּכֹא אֵל אֲמוּנִיו יִסּוּבְכֶם .
פְּרִי מַעֲלָלִם בְּצוּף עִם תְּאֵנִים :
תְּאֵנִים חַשׁוּבִים נִצְרוֹת חַסִּדִּי .
וְחַמְכַחְשִׁים בִּם בַּחֲקִיץ יִשְׁנִים :
יִשְׁנִים תְּעוֹרְדוּ נַחֲוֹן שִׁיר וְשִׁבַח .
לְמַעֲבִיר עֲוֹנָה וּפְשַׁעֵי הַמּוֹנִים :
הַמּוֹנִים מוֹכָה וְשׂוּיִם יִנְקָה .
וַיִּשְׁמִיד בַּסּוּף כָּל רַשְׁעִים וּמִינִים :
וּמִינִים מִדְּכֹא וּבְלַתִּי יִנְקָה .
בַּעֲקֵשׁ בְּגִדּוֹ כִּישׁוֹן הֵלֵא נִים .
הֵלֵא נְבִלֵא הוּד וּבְרִין מִשְׁלֵם .
גְּבוּל אֵב לְבָנִים אֲשֶׁר לֹא אֲמוּנִים .

בְּזֹאת הַתְּמוּנָה כְּלוּלֹת מַעֲט מֵהַכְּרֹת הַרְשָׁאוֹנוֹת וְנִכ מַעֲט
מִקָּשׁ וְהֵימָּה כְּרֹת נְרִמּוֹת כֵּס כֶּלֶס וְנִכ מַעֲט מִתְּמַנּוֹן וְעֵלְיוֹ
לְשִׁכָּה וְלֹכֵן יִתְפַּלֵּל כִּי־יִשְׁאַל אַחַר תְּפִלָּתוֹ בְּאוּלֵי לֹא הֵיטֵב
כּוֹנֵנוֹ שְׁלֹמֵה כְּכֹל כְּרֹכָה וְנִם כִּשְׁעַת הַדְּמָק יוּכַל הַאֲדָרֵס לְמֵאֵת
כֵּס יְדֵי מוֹכְתוֹ כִּי אַחַד הַמְּרַכְבֶּה וְאַחַד הַמַּאֲעִיט רַק שְׁתֵּיהֶם
כּוֹנֵנוֹ לְעֵס שְׂמוּם וְהֵיטֵב שְׂקוּלָה בְּתַנּוּעַת שֵׁשֶׁת תְּמַתֵּק כִּפִּי
מִשְׁכּוֹל כֹּאסְפֵר וְאִשִּׁיפֵה

אודה אל שמים	שצוה בעדים
ליטול הידים	ולטהרם מדיע
ברא כל החומר	עלי הסדו נומר
לתת לעמו זמר	לב את פה יגיע
גור אל הנורא	שנעסוק בתורה
כי בה נראה אורה	לב אכן תקציע
דורש כל הי כהד	כל הלבכות יחד
יזיד הוא ומיוחד	אהבתו מודיע
הוא כגן אברהם	אחריו יצחק נהם
גם יעקב כשוהם	בדרכיו הופיע
ולחיות המתים	יעשה פלאי מעשים
כל גוי שבו חוסים	מקברם יסיע
זכים שבמרומו	הם בקדישים לשמו
ככה המיד עמו	יום ליום יביע
הונן דעה לנו	בינה השבילנו
בבני חם העלנו	כן עתה יאסיע
טוב שעמי תורתו	הוא יורה לעדתו
עמו מעבודתו	עוד כל חי ימניע
יסלח לנו פשע	ימחול לנו רשע
יתן לנו ישע	לפושעים יפניע
כוכב גלותינו	יראה אל עושינו
יגאל אומתנו	מגוי המרשיע
לחולים ונכאים	ירפא רופא רופאים
המכים ופוצעים	מוחץ הוא יפריע
מלך על כל בנים	תן אל מוהעננים
ברך את השנים	ארצנו תוריע
גם שא על ההרים	דגל עמך תרים
אסוף המפוזרים	בסופר תריע

סרבנים החריבה	שופטינו השיבה
יועצנו הקריבה	דינינו תציע
עקר המלשינים	כגור המסטינים
שבר כל המינים	הזדים ו יע
פדין תן לחסידים	תשמור את הידידים
ליחידים השרידים	רב טובך תשפיע
צור יושב שמים	שוב לירושלם
שב עמך כעדים	תוך צלך תצניע
קרן מלכות דוד	ממנו לא תאבד
דיק כל גוי לו העביר	חיש גועו תציע
רחם על הקהילה	חמרכה בתהלה
תעלה את התפלה	אל רום הרקיע
שועתה האוינת	ושאלתה בינת
עת תשפוט את דינת	לזכותה תכריע
תן ברכת אהרנים	על עם האכזינים
להם בתמעונים	ברכתך תשפיע
אבינו טר שלום	ברום עושה שלום
עלינו שים שלום	ועדתך תרגיע
הוא רחום גם חנון	זן מבין עוף עד גון
שירי זה השנון	אליו הוא יגיע
ראוי ששמו נגדיל	כי אותנו הבדיל
מעובדי עץ וכדיל	כהם לא נשגיע
גויי בלתי תחלה	לו תרום התהלה
לכן שירי אכלי	הודו בו יאשפיע

זוהי כראות פלוגי אחד זה הסוד ומעשהו כט שו כמר כפס
 וזכורו וואת לי האתה זה המזכור אשר כל משבול מתשורר
 לראות פניו סודך וטוב טעמך שמן תורק שמך ואיך עתה

באה נגד זה הסוד הנקדר אשר לא תואר לו ולא הדך והלא
 אכני אים כפר מעופר בעפר ומעלם לא מסקתי בסודים
 נדק דוקי לא ידעת ואיו מהס מרים או מתוקי יכה אסקול
 לך מסקל אשר אים מעלתו על זה הסוד כמעלת העשיר על
 העמי כוונת סודך לא כות מסקלו וכמות מסקנותיו ומהות
 עכבו כוונה שקול ביתד וכ' תכונות ויתד וכ' תכונות ויתד
 ותכונה אחת שהוא סמלן סממנים כו חסדי המסודים
 ניסמנו כל סודיו בסודם כער אשר שם תארי כא ממנו אך
 נתחלק בהוראותיו ליב הוראות ופיס והגונים וכלים מכלים
 שולים נאשר תבין כשכלך הטוב ויורה בעכבונו על יב מדשו
 השנה ומלותיהם

בניל מלה לך יעלה בניסן תבטלהו בטוב נרד עם כפרים
 לשור תרדוש אשר יחדוש באייר דגן אכלך יחב לך מכפרים
 הארמים הנחילו דת בסיון והם משח ואחרן לכפרים
 והסרטן כמו שסן בתמוז בלוחות שם סברים וכפרים
 ואריה רב באב נקרב בינן ומשל בה כעל חיית כפירים
 ולבתולה הנה נחלה באף ותתן לך דמות שעל כפרים
 בקאזנים שקול עסקך בתשרי תחוקק או בעין צבע כפרים
 וחוקרב יהי עוקץ בחשון בעין או תחילת עת כפרים
 בחץ קסת משב ארצך בכסלו ותחת גג אוי תעמיד כפרים
 הדומה בגרי רקמה בטבת ואל עמח הלא גרמה כפרים
 ובשבת תשאב מים בדליך ועל נגד זרוק טפו כפרים
 ובארור דג יהי בוצץ לארבים ותן זין ולא תאמר כפרים
 תנן ונשלים

בראש מדש אלר סכת השכא לפך

Camille J. ...